

har fået fra ministeren på vores spørgsmål, har ikke bragt tvivl i vort sind. Loven er ganske enkelt både unødvendig, udemokratisk og en skændsel for den frie forhandlingsret.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg har lyttet meget intenst til hr. Ole Sohns tale, og jeg kan jo konstatere, at set i forhold til den lange og i øvrigt grundige debat, vi havde i går om den her sag, så har hr. Ole Sohn ikke med et ord tilføjet noget som helst nyt til den debat, vi havde i går.

I går havde vi diskussionen frem og tilbage omkring de her ting, og jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gentage, hvad der blev sagt i går. Hvis man er i tvivl om, hvad der er blevet sagt, så kan man læse Folketingets forhandlinger, og her vil det fremgå, hvad det var, der blev diskuteret. I går, og det vil også kunne konstateres, at det er præcis det samme, hr. Ole Sohn siger i dag, som han sagde i går.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har hr. Ole Sohn redegjort for de principielle holdninger til konfliktret og forhandlingsret, og Dansk Folkeparti er meget enig med hr. Ole Sohn i, at det er vigtigt, at der kan køre nogle reelle forhandlinger.

Men nu har det stået lysende klart igennem i hvert fald et døgn tid, at der er et meget stort flertal her i Folketinget, som ønsker at standse konflikten med et indgreb, og derfor er mit spørgsmål til hr. Ole Sohn: Hvorfor har SF overhovedet ikke været at finde på banen i spørgsmålet om, hvad man så kunne gå ind og i den givne situation give som kompensation for, at man fratager sygeplejerskerne konfliktretten i den aktuelle situation? I det spørgsmål har SF meldt sig fuldstændig ud og slet ikke villet deltage.

Vi har så forsøgt fra Dansk Folkepartis side at formulere et konkret ændringsforslag til lovforslaget, der så kunne give en kompensation. Det kunne være lavet på andre måder. Vi ville meget gerne have haft en ordentlig drøftelse af de spørgsmål. Men SF har desværre overhovedet ikke ønsket at gå ind i den diskussion, men alene kørt den, kan man sige, rene linje. Det har så betydet, at vi ikke har fået en reel diskussion heller ikke i udvalget af muligheden for at give kompensation for den strejkeret, som der nu gribes ind over for.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er til hr. Ole Sohn. I går blev der talt meget om, at det var meget lidt afstand, der var imellem parterne, ca. 40 mio. kr. Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Sohn, om han har gjort de samme erfaringer, nemlig at det ikke er sygeplejerskerne generelt oppe på balkonen, der skulle have lønstigningen, men tre små grupper og de ledende sygeplejersker, som skulle dele de godt 40 mio. kr. for at kunne løse konflikten.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Poul Erik Dyrlund vil jeg gerne sige, at jo, der kom faktisk noget nyt frem under udvalgsbehandlingerne i aftes. Vi fik et svar fra arbejdsministeren. Man kan så sige, at det måske ikke er så nyt i forhold til det, jeg sagde i går, men arbejdsministeren bekræftede, og det var noget nyt, at der er aftalt et nødberedskab, der sikrer, at opgaver, der er livsvigtige, uopsættelige eller påkrævet for at undgå varige forligningsstruende følger, bliver udført.

Og det er ret afgørende, for det, der netop skal til, for at forligskvinden kan udsætte en konflikt, er, at man ikke overholder det øgede beredskab. Men det har man gjort, og på trods af det brød man forligsmandslovens intentioner og lavede indgrebet i konflikten allerede efter ganske få dage.

Så dér kom der noget nyt frem, som burde have rokket ved Socialdemokratiets holdning.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne sige, at vi har den opfattelse, og den er ret principiel, at Folketinget ikke og da slet ikke i forbindelse med en indgrebslov skal bære ved til et bål og så fratage en gruppe forhandlingsretten eller konfliktretten.

Hvis der skal laves om på et forhandlingssystem, så bør det være arbejdsmarkedets parter, som drøfter, om det er et formålstjenligt og godt forhandlingssystem, vi har, eller om vi kan bygge det anderledes op. Og det er jeg da også ret overbevist om at arbejdsmarkedets parter vil tage til sig og gøre noget ved i lyset af den måde, som Folketinget agerer på.

Til det sidste spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen vil jeg sige, at jo, jeg kan gerne bekræfte, at de meldinger, vi fik fra deputationen fra Dansk Sygeplejeråd om fordelingen af de 42,5 mio. kr., som har været i spil, var, at de skulle gives til særlige grupper. Det viser i øvrigt også rosværdigt, synes jeg, at der også er en